

Javnaðarstýri og tey kristnu

Tað verður javnan lagt eftir javnaðarfólki, javnaðarflokkum og javnaðarstýrum, sum verða skýrd antikristin og vilja kristindóminum til livs. Næstan hvør grein í tí mest ultrahøggrasinnaða blaðnum í Vesturheimi undirskrivað av Óla Jákupi Rólantson og Óla Breckmann hevur til endamált at endurtaka ræðumyndina við tí antikristiliga javnaðarflokkinum.

Hóast Óli Breckmann royndir at tváa sínar hendur við at gera ferðir til

Afghanistan og har taka verjuleys børn upp í fœvningin, so skerst ikki tann sannroynd burt, at hesin sami persónur manipulerar við fólkameiningini her heima. Hann ger seg til talsmann fyrri tey mest diktatorisku og høggrasinnaðu stýri í heiminum. Vit minnst, hvussu hann ferð eftir ferð hevur tikið undir við Pinochet í Chile, sum »tíbetur« og »at tað var í tøkum tíma« (citát Óli Breckmann) at Allende fekk sekkin.

Hví nú hesi krokodillu-

tár úr Afghanistan, tá tú um somu tíð speirur og stingur knívin í ryggin á táverandi demokratiskt valda Allende í Chile.

Hvar er logikkurin?

Men tað var henda greinin úr danska kristiliga blaðnum »Udfordringen« frá 17. oktober, sum eg fegin vildi havt Sosialin til at endurprenta. Hon sigur ikki so litið um, hvussu avnaðarstýri víðra demokratið og í hesum fœrinum seta sitt álít til kristin fólk.

Javnaðarfólk

tjak og meiningar

Sveriges kristne socialdemokrater, »Broderskabet«, fik et skulderklap da statsminister Carlsson sidste tirsdag ommøblerede regeringen.

Formanden for de kristne socialdemokrater, Georg Andersson, blev nemlig udnævnt til minister for indvandrer-politik.

Den tidl. indvandrer minister, Anita Gradin, blev udenrigsøkonomi minister, istedet for Mats Hellström, som blev landbrugsminister. Den hidtige landbrugsminister gik af efter 21 års tjeneste i skiftende regeringer.

Den anden helt nye minister er Ulf Lönquist, som bliver idræts- og ungdomsminister.

Nu også en miljøminister

Sverige fik samtidig et miljø-ministerium, ligesom Danmark. Det blev energiminister Birgitta Dahl, som også fik det at tage vare på. Hun har allerede haft diskussioner med sin danske kollega, Chr. Christensen, KrF, om Barsebäck, som hun ikke vil afskaffe lige så hurtigt, som den danske miljøminister ønsker. Statsminister Ingvar Carlsson overtog regeringen næsten uændret efter mordet på Oluf Palme i februar.

Hætti.

Ófrættapressan — skip og eginpeningur

Vit hava frá einum undrandi »Skarvi« fingið áheitan um at endurprenta greinina — Ófrættapressan — skip og eginpeningur.

Skarvur sigur, at hann er bangin fyrri, at fólk møguliga kunnu fáa ta skeivu fatan, at Oyggjatiðindi, sum í leiðaragrein friggjadagin tann 13.

februar 1987, tekur sær ognar- og einkarrættin til heitið »Ófrættapressan«, við síni skrivning friggjadagin er við at leggja lunnar undir eitt annað »image« enn tað, sum blaðið annars er kent fyrri at hava — eitt image, sum gevur ábendingar um ein journalistik, sum ber at tí reina, tí ósvikaliga, tí

sanna, tí rættvís, eitt blað, ið kann samanlíknast við tann fuglin, sum við fjaðraleysum hálsi sveimar oman øllum heimsins køstum, slúkar í seg alla heimsins óhumsku, soleiðis at vit onnur kunnu anda.

Skarvur visir á, at tað ikki bert kann vera tað, at tað var friggjadagur tann

13., sum er orsökini til, at Oyggjatiðindi umtalar »ivasom« projekt og skortandi vilja hjá lögmanni at hjálpa uppá hesi somu av teimum sjálvum skýrdu »ivasomu projektum«. Serliga tá sami lögmaður undan valinum seinast — í andglettinum — visti á nettupp tað »ivasama«.

Skarvur leggur aftrat, at hann heldur tað er av óvart, at standrætturin á Oyggjatiðindum leggur fyrri sínar lesarar uppskot um, at hann verður avrættadur við skjóting — hann heldur tað er í ov órættvist, tá ið hann bert hevur spurt um tað lógliga í at eitra og esa feroysku fólkasálina við heil-

um og hálvum lygnum, manipulationum, pástandum, illgitingum, dileiriskum fantasium ella bara av vanligari býttheit.

Og her er so greinin, og hesuferð vónandi uttan tær prentvillar, ið hava fært til møguliga imageskiftið á Oyggjatiðindum:

Tað hevur allar dagar verið neyðugt hjá feroyingum at sigla, og partur av fólkinum hevur tí altíð gjørt flegur í skip og bátar. Sum nú er, kann okkara fólk — grovt sagt — býttast upp í tveir partar. Tann parturin, ið setur pening í skip, og tann parturin, ið ikki setur pening í skip. Tann parturin, ið livir av at halda hesi skip gangandi og fær sína »flegu« forrentaða við at sigla við teimum skipum, teir soleiðis í flestu førum eru minoritissánarar í. — Hin parturin av okkara fólki, ið neyvan hevði havt tann ekonomiska karm, ið tey hava uttan at tað siglida skip — tað veri seg fiaki- ella farmaskip.

Viðvíkjandi teimum fyrru kann sigast, at tað aldrin ella sjáldan hevur verið roknað við, at tann kapitalur, ið settur verður í skip, í sær sjálvum gevur nakað annað avkast av sær enn eitt møguligt arbeiðsloysi. Fyri hin partin av fólkinum, har skipini eisini eru ein fyrirtreyt fyrri at livjarga sær, verður tað í flest øllum førum roknað við vanligum og í vissum førum óvanligum avanca av tí kapitali, ið innvolveraður er. Undan-

tikin eru sjálvsagt lentakrar, sum kortini óbeinleiðis eru við til at mynda umkostningsniveuið hjá nærsagt øllum fyriteikum, ið hava sitt tilknýti, beinleiðis ella óbeinleiðis, til skip — annaðhvørt tað eru servicufunktiðir, t.d. skipasmiðjur, radiohandlarar, onnur serviculið ella tey virki, tað veri seg góðskingarvirki ella seluvirki, ið virka og umseta tað, sum skipini leggja uppá rand av undirbæltari ráveru ella avansu-farmi.

Sostatt: Nærum alt og øll í okkara samfelag livir, lukrerar, anir av at vit her í landinum hava skip, soleiðis eisini ófrættapressan og Hilmar Kass.

Nekur av okkum gjalda alt ið vit sjálvi og okkara forfedrar hava forvunnið og tíðum tað vit máttu forvunnið afturat so leingi vit liva — fyrri skip!

Í nýggjari tíð kann hetta seinra møguliga verða orsakað av kollissiónini við teldurnar og teldupassararnar í J. Brøncksgøtu. Ein skipan, ið er vorðin so burokratísk, so fleg, so innviklað, at grannskoðaravirksemið er økt fleiri 100% seinastu árin — insolidum

kautionistar gerast tíðum eftirstøðufólk hjá skattavaldinum.

Sveimar tú oman á vatninum, so finna hesir — saman við »og so rættvisu« ófrættablaðstjórum — einahverja lóg ið ger handan mannarettin suspektan, fyrri ikki at siga beinleiðis ólógigan. Svimur tú undir vatninum, so skal uttan iva eisini finnast einhver kryptísk formulering, visandi til ein ella annan paragraff, aftur visandi til petti dit ella dat, ið ger tað suspekt ella beinleiðis ólógligt at svimja undir vatninum — útinnandi telduvaldið hevur eisini fært við sær sálarliga avmakt.

Hjá tí partinum av feroyingum, sum beinleiðis ella óbeinleiðis livir av, at aðrir feroyingar hava sett og seta pening í skip, og síðan við insolidum kautiónum halda skipini gangandi, er hetta at seta pening í skip vorðið nakað ivasamt, nakað skitið, nakað kriminelt, nakað sum hevur við »snýt og bedrag« at gera, nakað sum ger at samfelagið (vit sjálvi), verður snýtt fyrri eitt ótal av skattakrómum. Tað aftur, at hvør

skattakróna hevur sín uppruna í somu skipum, telur ikki við.

Tann eginpeningur, ið liggur til grund fyrri feroyska flotanum, hann veri seg læntur ella tikin av kistubotninum, er/verður í flestu førum, fleiri ferðir brúktur/mistur og nýggjur peningur og nýggjar kautiónir skulu til.

Kortini verður tað hildið áframt at satsa, og tað til alla lukku, tí bráður endi hevði skjótt gjørt ein veruleiki fyrri allar partar, um øll satsaðu í obligatiðnum, bankaaktium, settu inn á bundna bók — leggja undir seg jørð, ella bara rokna sær toppvinnning av øllum aktivitetum — ikomin av — og í samband við okkara skip.

Hús og heim, jørð og alt, verður veðsett. Skipini (tey flestu) sigla víðari, og tit liva víðari.

Um nú tað hendi, at tann parturin av okkara fólki, ið tað nú uppá tað nærmasta verður spýtt eftir, gevur skarvin yvir — hvat so við hinum partinum av Feroya fólki, ið beinleiðis ella óbeinleiðis livir av tí, ið skipini — ikki geva — men leggja uppá land av — sum áður nevnt — undirbæltari ráveru

ella farmi, til tykkum at virka og skapa sær vinning úr.

Vit eru vælvitandi um, at vit hava ávirkan á handilsjavnváginna, bæði á pluss og minus-síðu. Vit eru eisini klárir yvir, at okkara partur á minus síðuni er flegur í flytbar aktivir — tað øvugt av t.d. einum framleiðslubyggingi á landi, ið torferur er at flyta til útlendi.

Við hvørt hugsa vit um, at vit eisini beinleiðis hava ábyrgdina av yvir 90% av tí, ið stendur á pluss síðuni!

Nekur í okkara samfelag liva av at leggja onnur av okkum undir lupp.

Onkur við einum glori-ficeraðum »Freud« ianskum yvir-eg's-komplexi, o tvingar onnur í rættin at forsvara seg ímóti lokumsjournalistikki, fyrri síðani sjálvi at verða dæmd, men hóast tað — uttan fyrilit og íhald, halda fram við at eitra ta feroysku fólkasálina sam-

bært verstu fascist-nazist-traditið — við heilum, hálvum lygnum, hatri, spliti og óvissu, soleiðis at hesin kloakkroykur hongur húsanna millum, til óbólátigan skaða fyrri okkara líta sárbara samfelag.

sáðandi hatur og mis-trivnað millum grannar — millum konu og mann, millum foreldur og børn, og eisini í vissum førum hevur kostað liv.

Tað er lítil, ja eingin uggi og troyst í tí: at dómsvaldið gevur tilikum devulssettu yngli ein klams. Tað hjálpir ikki uppá sindraði heim, skilnað millum foreldur og børn, millum konu og mann.

Tað hjálpir ikki uppá tann orsakað av »svertu manipulatiðni« avsagda fólksins dóm.

Henda sáðan av eitri heldur fram. Eitringin tekur liv og ivaleyst kostar hon í sindraðum mannalagnum, meira enn størsti drepani í samfelagi okkara annars.

Tað er lógligt at læna eginpening, tað er lógligt at fáa skip til landið innan iogugar karmar, tað er lógligt, men torført, at fáast við skip.

Spurningurin, ið eftir stendur, er hesin: Er tað lógligt, so leikandi lætt, at eitra feroysku fólkasálina so nógv, at tað færir til sjálvstekt og sjálvsmorð?

Skarvur